

МІФОЛОРНИЙ ПРОСТІР РОМАНУ- ЕСЕ: НАРАТИВНИЙ АСПЕКТ

С. В. Волкова, д-р філол. наук, професор
Херсонський державний університет,
пров. Інженера Корсакова, 47, корп. 5, м. Херсон, 73000, Україна
E-mail: volkovasvetlana@yandex.ua

У статті досліджується міфолорний простір (термін – мій) роману-есе "Dwellings", написаного сучасною американською письменницею індіанського походження (далі – амеріндіанською) Ліндою Хоган. Міфолорний простір амеріндіанського роману-есе постає інтерпретаційним конструктом, модель якого будується за принципами гомогенності, дискретності, ієрархічності складників простору, а також їхньої цілісності. Міфолорний простір визначено як сукупність міфолорних і міфолорно-авторських образів, які, вбудовуючись у художній універсум твору, створюють його жанрову своєрідність і наративні особливості та відбивають неоміфологічну художню свідомість автора й етнокультурну специфіку світобачення амеріндіанців. У роботі представлено схематичну конфігурацію наративної моделі міфолорного простору роману-есе "Dwellings".

Ключові слова: амеріндіанський, конструкт, міфолорний простір, наративна модель, роман-есе

Уперше до прозових текстів сучасних амеріндіанських письменників звернулася авторка даної статті у монографії докторської дисертації "Міфолорні образи в сучасних амеріндіанських прозових текстах" [1]. До тих пір художні тексти амеріндіанських письменників не були у фокусі лінгвістичних розвідок.

Своєрідність образної системи амеріндіанських сучасних художніх прозових текстів визначає наявність оригінальних образів, в яких синкретично поєднані міфологічні й фольклорні уявлення амеріндіанців про предмети, явища й події уявного й реального світу. Такі образи визначено в роботі як міфолорні. Характер їх вписаності у семантичний простір амеріндіанських текстів зумовлений міфопоетичною свідомістю, індивідуально-авторським стилем мислення й лінгвокреативною здібністю амеріндіанських письменників.

Художні прозові тексти амеріндіанських письменників вирізняються своїми жанровими особливостями, а саме жанровим дуалізмом, до прикладу, роман-міф (Н.С. Момадей), роман-легенда (М. Сілко), роман-есе (Л. Хоган). Цей жанровий дуалізм виявляється у композиційно-сюжетній та композиційно-смісловій структурі текстів, побудові та взаємодії різних світів та просторів, образів, комбінації композиційно-мовленнєвих форм тощо.

Мету статті вважаємо в тому, щоб на основі принципів гомогенності, дискретності, ієрархічності складників простору, а також їхньої цілісності побудувати наративну модель міфолорного простору роману-есе. **Об'єктом** лінгвістичного аналізу даної праці обрано міфолорний простір амеріндіанського роману-есе, а **предметом** – наративна модель міфолорного простору амеріндіанського роману-есе.

Матеріалом для наративного аналізу даної праці обрано роман-есе Лінди Хоган "Dwellings". Визначаючи ознаки подвійного жанру ми звернулись до тлумачення поняття есе. Есе (фр. essai – спроба, нарис) – літературно-художня форма оповіді, невеликий прозовий текст, що виражає індивідуальну точку зору автора [2, с. 1501]. Завданням есе є виклад інформації або розуміння того чи іншого явища, а не драматичне зображення чи переказ буттєвої ситуації. Есе представляє авторські описи, судження, коментарі, тобто в таких композиційно-мовленнєвих формах, в яких головним персонажем виступає автор. Установити різницю між есе і

оповіданням іноді уявляється неможливим. Оповіді можуть містити певні елементи, близькі до есе: авторські пояснення, розкриття передумов, що вплинули, скажімо, на відносини між персонажами, описи. Одночасно, в окремих есе можна знайти елементи оповіді, художності, образності.

Основною ознакою есе вважається стислість повісткування і філософський підхід до викладу теми. Есе відрізняється смисловою єдністю усіх повістувальних частин, що входять до складу есе в цілому, а також підпорядкованістю тематично й змістовно окремих оповідей загальній меті есе.

Есе – жанр, у якому вплетено всі мовні ресурси: метафори, каламбури, ритм та інші риторичні прийоми. Стиль постає основною особливістю, оскільки покликаний виразити особистість і темперамент автора. Роман-есе Лінди Хоган поєднує в собі ознаки романного повісткування і функції есе.

Методи дослідження. Механізми формування і способи вписаності міфологічного простору в семантичний простір англomовних амеріндіанських художніх прозових текстів досліджено із застосуванням комплексної інтеграційної методики, що включає методи лінгвостилістичного, когнітивно-семіотичного й нарративного аналізу. Для кожного з методів відібрано процедури, спрямовані на розв'язання конкретних завдань. *Інференційний аналіз* семантики номінативних одиниць тексту застосовано для з'ясування універсальних і етноспецифічних ознак лексичних одиниць, в яких зосереджена вага й актуальна етнокультурна інформація. Домінантні етноконцепти та етнічні цінності окреслено шляхом *лінгвокультурологічного* аналізу. Лінгвокогнітивні властивості номінативних одиниць, що вербалізують міфологічні образи, виявлено у процесі *концептуального аналізу*. *Архетипний* аналіз здійснено для експлікації етнокультурних смислів, носіями яких постають міфологічні та міфологічно-авторські образи. *Мотивний* аналіз семантики автотонних текстів спрямовано на вилучення мотивів, що зумовлюють сюжетні лінії розгортання змісту тексту і сприяють вилученню доміантних етнокультурних смислів, втілених у міфологічних образах. Методом *лінгвістичного моделювання* схарактеризовано способи вплетення міфологічного простору в семантичний простір англomовних амеріндіанських художніх прозових текстів.

Наприкінці XVIII ст. есе як самостійна художня форма почала розвиватися в США. Першими його темами стали політика й релігія, хоча Б. Франклін успішно поєднував суб'єктивні оповіді з політичною сатирою. Дж. Медісон з іншими авторами журналу "Федераліст" (1787 – 1788) впроваджував традицію логічного й серйозного в есе, а В. Ірвінг став першим значним есеїстом в історії США.

У першій треті XIX ст. суб'єктивне есе розквітло у творчості таких авторів, як Ч. Лем, У. Хезлітт, Р. Емерсон і Г. Торо в США.

Амеріндіанська письменниця Лінда Хоган продовжує започатковану традицію написання художніх творів в жанрі есе, поєднуючи специфіку жанру есе з жанром роману, найпоширенішої форми повісткування в амеріндіанській художній прозі [3, с. 12].

Її романи "Dwellings" (Дім) і "Mean Spirit" (Великий Дух) присвячено проблемам екофінізму і екокритицизму, як охарактеризував їх Донел Дріз [там само, с. 13].

У передмові до роману-есе "Dwellings" Лінда Хоган звертається до читача як амеріндіанська жінка: "*As an Amerindian woman I question our responsibilities to the caretaking of the future and to the other species who share our journeys. These writings [ese] have grown out of those questions, out of wondering what makes us human, out of a lifelong love for the living world and all its inhabitants. They have grown, too, out of my native understanding that there is a terrestrial intelligence that lies beyond our human knowing and grasping*" [4, p. 11]. Автор підкреслює своє амеріндіанське походження і акцентує на тому, що об'єктом дискусії в романі будуть всі живі істоти, які населяють землю.

Філософський підхід до обговорення проблеми підкреслюється сполучниковими маркерами межі меж реальним і ірреальним світом: *out of those questions, out of*

wondering, out of a lifelong love, out of my native understanding. У такий спосіб автор натякає читачеві на те, що мова буде йти не тільки про речі, що є достатньо зрозумілими і з якими людина стикається у повсякденному житті, але й про такі речі, що знаходяться поза людської свідомістю, адже варті людської уваги.

Далі автор продовжує: "It has been my lifelong work to seek an understanding of the **two views of the world**, one as seen by native people and the other as seen by those who are new and young on this continent. It is clear that we have strayed from the treaties we once had with the land and with the animals. It is also clear, and heartening, that in our time there are many – Indian and non-Indian alike – who want to restore and honor these broken agreements" [4, p. 11].

Історично так склалося, що меріндіанський етнос опинився на межі двох світів – свого й Нового. Трансгресійний стан людей, що відчували себе на цій межі експліковано висловленням *two views of the world*, що означає стикання, взаємозв'язок різних поглядів на речі, точку зору тих, хто є автохтонним населенням, і тих, хто прийшов на цю землю пізніше. Авторка не виступає за розподіл території, етнокультурних цінностей, а навпаки, шукає спільні рішення загальнолюдських проблем.

Філософське бачення проблем вербалізується в тексті шляхом вживання безособових синтаксичних конструкцій, поширених виокремленими членами речення та підрядними його частинами. У такий спосіб візуалізується картинка спіралеподібної побудови наративу.

Справа в тому, що амеріндіанці володіють своїм особливим світобаченням та світорозумінням, і в просторі бачать те, що для інших є недосяжним [5; 6]. У книзі "The Sacred Tree" Джуді Бопп [7, с. 15] представив спіралеподібну форму розвитку світобачення людини (рис. 1).

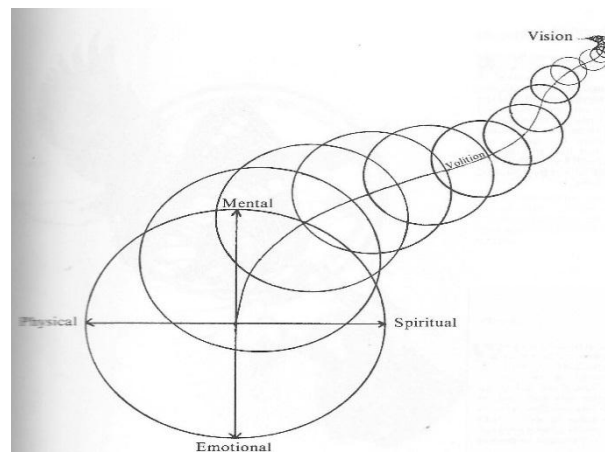

Рисунок 1 - Схема розвитку потенціальних можливостей людини

На рис. 1 видно, що становлення людини як розумної істоти передбачає розвиток її ментальних, духовних, емоційних і фізичних можливостей. Тільки в їхній сукупності виховуються вміння, що ведуть до надбання особливого бачення та розуміння світових, духовних, соціальних і людських проблем. Шлях розвитку будь-якої людини передбачає отримання вищих знань, мудрості [8, с. 78].

Принцип спіралеподібного розвитку у сходиновому форматі в романі-есе сучасної амеріндіанської письменниці Лінди Хоган застосовано у висвітленні світобачення амеріндіанського етносу, його дбайливе ставлення до природних цінностей засобом утворення різноманітних образів, що несуть етноархитпні знання [9] про світ.

Починається повісткування в романі-есе з есе під назвою "Feathers". Перо – метонімічний образ Орла (символа Великого Творця): "*For years I prayed for an eagle feathers. I wanted one from a bird still living. A killed eagle would offer me none of what I hoped for. A bird killed in the name of human power is in truth a loss of power from the world, not an addition to it*" [4, p. 15].

Міфологорний образ *eagle feather* в романі-есе набуває авторської інтерпретації, оскільки в тексті йдеться про предмет, який зберігається як пам'ять про минуле, як оберег, талісман: "*My first eagle feather, one light and innocent, was given to me by a traditional healer. I'd gone to see when I was sick. He told me a story about feathers. When he was a child his home had burned down. All that survived the fire were feathers. They remained in the smoking ruins of their home, floating on top of black ash and water. The feather he gave me was one of those. I still keep it safe in a cedar box in my home*" [4, p. 15].

Міфологорний образ *eagle feather* вписується в семантичний простір повісткування шляхом численних повторів (there was a feather in the road, how long it takes a feather to land, I waited for a hawk feather to fall, a feather was there) і виконує регулятивну функцію, впливаючи на свідомість персонажа тексту: "*How do I explain the feather, the bird at my window, my own voice waking me, as if another person lived in me, wiser and more alert*" [4, p. 17]. Образотвірну функцію тут виконує метаморфоза (*as if another person lived in me*), що спонукає персонажа замислитись про речі, що відбуваються навколо нього, про інформацію, яку вони намагаються передати.

Міфологорний образ *eagle feather* виконує функцію знахаря, який може, хоча й умовно, перенести його володаря з теперішнього в минуле, воно є тією межею, що поєднує різні світи: "*How did the feather arrive at the edge of the dirt road where I live? How did it fall across and through currents of air? How did the feathers survive fire? This I will never know. Now will I know what voice spoke through my sleep. I know only that there are simple powers, strange and real*" [4, p. 17].

У внутрішньому монолозі наратора бажання перейти за межу свідомого вербалізується повторами запитальних речень, паралельних синтаксичних структур, що змінюються стверджувальним реченням, яке висловлює категоричну впевненість наратора в існуванні як свідомих явищ, так і позасвідомих.

Роман-есе "Dwellings" продовжує тему подорожі амеріндіанців, яку розвивали у своїх романах попередники Лінди Хоган, а саме Скотт Момадей і Мармон Сілко. Міфологема Шляху розгортається в романі-есе спірально, а кожен виток спіралі має зв'язок як з минулим, так і з майбутнім.

Смислову єдність різних етапів повісткувань, світів (минулого й теперішнього) здійснюють міфологорні образи-символи, що у процесі формування набувають авторських ознак.

До прикладу, в образі-символі летючих мишей (*bats*) поєднано їх природні (1) й надприродні (2) можливості:

1) "*Bats hear their way through the world. They hear the sounds that exist at the edges of our lives. Leaping through blue twilight they cry out a thin language, then listen for its echo to return*";

2) "*I believe it is the world-place bats occupy that allows them to be of help to people, not just because they live inside the passageways between earth and sunlight, but because they live in double worlds of many kinds. They are two animals merged into one, a milk-producing rodent that bears live young, and a flying bird. They are creatures of the dusk, which is the time between times*" [4, p. 27].

Акторіальний наратор [10], від імені якого йде повісткування, чітко переконаний в тому, що летючі миші – це тварини, які мають зв'язок між різними світами. І цей зв'язок здійснюється як горизонтально (*the world-place*), так і вертикально (*between earth and sunlight*). Сакральний код цілісності Всесвіту реалізується в тексті шляхом вплетення міфологорно-авторських образів летючих мишей. У довідникових джерелах

з амеріндіанської міфології *bat* постає символом Великого Духа, оскільки має можливість переміщуватися у просторі різних світів [11, с. 137].

У роздумах про смисл життя, устрій на землі, значення і місію тварин, рослин, предметів давнини, що залишили для майбутніх поколінь мудрі предки, наратор сам почуває себе причетним до всього, що відбувається навколо нього. Він розуміє, що шлях який він пройшов і ще пройде у своєму житті є знаковим: "*Whichever road I follow, I walk in the land of many gods, and they love and eat one another. Walking, I am listening to a deeper way. Suddenly all my ancestors are behind me. Be still, they say. Watch and listen. You are the result of the love of thousands*" [4, р. 159]. У внутрішньому монолозі наратора заключної частини роману-есе, під назвою "Walking", відчувається закликання до того, що треба бути уважним на життєвому шляху, вміти слухати і чути природу, оскільки людина – це результат любові тисячох.

Роман-есе складається з різних смислово-завершених оповідань, у кожному з яких виокремлюємо образ-символ, який несе певне смислове навантаження. Так, повісткування в романі-есе постає поступовим додаванням різних міфологорних образів-символів, що в цілому формуєть єдиний міфологорний простір роману-есе. До прикладу:

– у першому есе під назвою "The Feather", виявляємо міфологорний образ-символ *eagle feather*: "*There is something alive in an eagle feather. The power of it is perhaps in its dream of sky, currents of air, and the **silence** of its creation. It knows the insides of clouds*" [4, р. 20]. Орлине перо є метонімічним образом етноархетипного образу-символу Орла, Великого Творця. Етноархетип Великого творця має імплікативні ознаки в тексті: *power* – сила, *dream* – мрія, *creation* – творення. Етноконцепт ТИША, вербалізований прямою номінацією у сполученні слів *the **silence** of its creation*, актуалізує сакральність дій Великого Творця, оскільки все на землі було створено ним у тиші;

– в есе "The Bats" у фокусі повісткування є образ-символ *bats*, в якому актуалізовано імплікативні ознаки етноархетипу Медіса, **знання**, вербалізовані в тексті непрямыми та прямими номінаціями: "*Bats **hear their way through the world***" [4, р. 25]; "*It is no wonder that **bats** have been a key element in the **medicine** bundles of some southern tribes. **Bats** are people from the land of souls, land where moon dwells. They are **listeners** to our woes, **hearers** of changes in earth, **predictors** of earthquake and storm. They **live with the goddess** of night in the lusty mouth of earth*" [4, р. 26];

– в есе "Stories of Water" йдеться про значення води в житті амеріндіанців. Образ-символ *water* втілює імплікативні ознаки етноархетипу Великого Творця, актуалізовані в семантиці лексичних одиниць *to work, to form, to expand*: "*The mountains where I live are young. **Water** still **works** them*"; "*The currents of that ancient sea **formed** stone bowls that hold what is left of every rain*"; "*The same water, freezing and thawing, contracts and **expands** the topsoil so that earth pushes stones upward, away from gravity*" [4, р. 99-100]. Вода має сакральне значення, є природною цінністю, яку амеріндіанців отримують від Творця завдяки проведенню певних церемоній: "*We have **ceremonies to bring rain clouds** to arid lands. We sing down the rain. We smell the ceremonies of life-giving rain and hear thunder announce its presence, and the gray shafts of rain arrive from the distance. Some years ago I entered **water's** world, deep in the beautiful blue silence of the Carribean*" [4, р. 100];

– в есе "Dwellings" образ-символ *dwelling* вербалізовано прямою номінацією: "*Sitting in the hot sun, watching the small bees fly in and out around the hill, hearing the summer birds, the light breeze, I felt right in the world. I belonged there. I thought of my own **dwelling** places, those real and those imagined. Once I lived in a town called Manitou, which means 'Great Spirit'. I felt safe there*" [4, р. 118-119].

Дім – це не тільки окрема домівка, це весь світ (реальний і уявний), це місце, в якому людина почувається захищеною. Дім є символом гармонії і миру: "*An Italian immigrant to Chicago, Aldo Piacenzi, built birdhouses that were **dwellings** of harmony and peace*".

З'ясування способів розгортання образів-символів у романі-есе уможливило побудову моделі міфолорного простору роману-есе "Dwellings", що має сходинову конфігурацію (рис. 2).

Сходинова модель міфолорного простору роману-есе побудована за принципом дискретності зображення образів-символів у різних есе. Стрілочками позначена дія зворотної перспективи [12], суть якої полягає у забезпеченні когерентних і когезійних зв'язків між різнорідними образами-символами, що утворюють міфолорний простір художнього тексту.

Шлях народу – незавершений, тому цикл шляху не замикається, а має маркер подальшого руху. В модель винесено найзначущі етнокультурні образи-символи, що в ході повістування отримали авторську інтерпретацію.

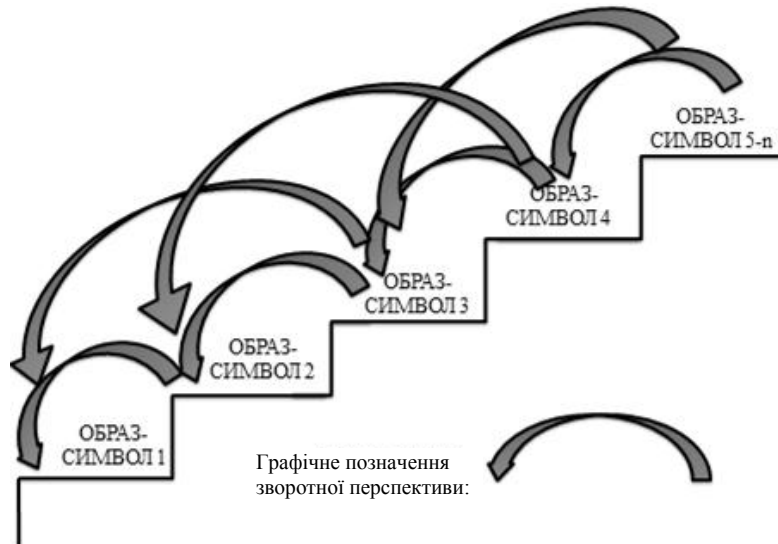

Рисунок 2 - Сходинова модель міфолорного простору роману-есе

Висновки. Методологічну основу дослідження становлять концепції Ю. М. Лотмана, В. Я. Проппа, В. М. Топорова, В. Шміда і суголосні з ними підходи в роботах В. В. Іванова, Н. В. Слухай, Ю. С. Степанова, що є підгрунтям виділення базових параметрів міфолорних образів як компонентів міфолорного простору художніх прозових текстів. Лінгвосеміотичні особливості міфолорного простору, а саме, комплекси ознак і функцій мовних знаків на позначення компонентів міфолорного простору виявляються з опорою на вчення Ч. С. Пірса і Ч. У. Моріса. Концепція просторової організації художнього прозового тексту вибудована з опорою на праці Н. І. Андрейчук, І. А. Бехти, С. І. Потапенка.

Міфолорний простір амеріндіанського роману-есе постає інтерпретаційним конструктом, модель якого будується за принципами гомогенності, дискретності, ієрархічності складників простору, а також їхньої цілісності. Міфолорний простір визначено як сукупність міфолорних і міфолорно-авторських образів, які, вбудовуючись у художній універсум твору, створюють його жанрову своєрідність і нарративні особливості та відбивають неоміфологічну художню свідомість автора й етнокультурну специфіку світобачення амеріндіанців.

Міфопоетична художня свідомість амеріндіанських авторів: дуалізм, антитетичність, синкретизм світосприйняття, – виявляється не лише на концептуальному рівні творення образів, а й у виборі спеціальних стилістичних засобів для зображення міфолорних рис другорядних образів, як наприклад, образ-

символ *перо*. Такими засобами постають художні деталі, які використовуються як особливий тип висунення, що створює ефект очуднення та ошуканого очікування.

Особливості кумулятивного характеру конструювання міфолорно-авторських художніх образів персонажів виявляються на основі нарративного аналізу амеріндіанської прози, який у свою чергу сприяє визначенню способів вписування, вбудовування таких образів у загальний семантичний простір текстів. Нарративний аналіз, спрямований на визначення композиційно-сюжетної структури художніх текстів, видів і типів нарації, характеру нарративної перспективи, уможливорює пояснення жанрових особливостей амеріндіанських художніх прозових текстів.

На основі принципів моделювання міфолорного простору в художніх прозових текстах у розділі реконструйовано й унаочнено сходинкову модель міфолорного простору роману-есе. Визначено, що специфіка міфолорних образів як компонентів міфолорного простору англомовних амеріндіанських художніх прозових текстів впливає на жанрову своєрідність прозових текстів, а жанрова своєрідність художнього тексту впливає на конфігурацію міфолорного простору.

МИФОЛОРНОЕ ПРОСТРАНСТВО РОМАНА-ЭССЕ: НАРРАТИВНЫЙ АСПЕКТ

*С. В. Волкова, д-р филол. наук, профессор
Херсонский государственный университет,
пер. Инженера Корсакова, 47, корп. 5, г. Херсон, 73000, Украина
E-mail: volkovasvetlana@yandex.ua*

В статье исследуется мифолорное пространство (термин – мой) романа-эссе "Dwellings", написанного современной американской писательницей индианского происхождения (далее – америндской) Линдой Хоган. Мифолорное пространство америндского романа-эссе выступает интерпретационным конструктом, модель которого строится на основе гомогенности, дискретности, иерархичности элементов этого пространства, а также их целостности. Мифолорное пространство определяем как единство мифолорных и мифолорно-авторских образов, которые, встраиваясь в художественный универсум текста, создают его жанровое своеобразие и нарративные особенности, передают неомифологическое сознание автора и этнокультурную специфику мировосприятия америндов. В работе показана ступенчатая конфигурация нарративной модели мифолорного пространства романа-эссе "Dwellings".

Ключевые слова: америндский, конструкт, мифолорное пространство, нарративная модель.

MYTHOLORIC SPACE OF AMERINDIAN NOVEL-ESSAY: NARRATIVE ASPECT

*S. V. Volkova, Doctor of Science (Philology), Professor,
Kherson State University,
47, Engineer Korsakov Lane, building. 5, Kherson, 73000, Ukraine
E-mail: volkovasvetlana@yandex.ua*

The article focuses on mytholoric space (my notion) of the novel-essay "Dwellings", written by Linda Hogan who is contemporary Native American writer (Amerindian). Mytholoric space of the novel-legend is considered to be the lingual and cognitive construct which narrative model is based on the principles of homogeneity of its elements (mytholoric images-symbols), discreteness that is the possibility of differentiating the kinds of these images, hierarchy of its elements (due to their ethnocultural meaningfulness types and kinds of mytholoric images may be levelled in the center of the space and on its peripheries both), and wholeness (coherence and cohesion of mytholoric space elements). Mytholoric space is considered to be the totality of mytholoric and mytholoric and literary images which embed into the literary space of the text and thus form its genre and narrative features, transform neomythologic consciousness of the author and ethnocultural worldview of Amerindians. Based on that the paper gives the step-by-step configuration of the narrative model of novel-essay mytholoric space.

Key words: Amerindian, construct, mytholoric space, narrative model

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волкова С. В. Міфолорні образи в сучасних амеріндіанських прозових текстах : монографія / С. В. Волкова. – Херсон : Айлант, 2015. – 340 с.
2. Литературная энциклопедия терминов и понятий / под ред. М. Л. Гаспарова, С. И. Кормилова, А. Е. Махова и др. – М. : НПК "Интелван", 2001. – 1595 с.

3. Dreese D. N. *The Terrestrial and Aquatic Intelligence of Linda Hogan* / D. N. Dreese. – San Francisco : Sierra Club Books, 1999. – P. 11-23.
4. Hogan L. *Dwellings. A Spiritual History of the Living World* / L. Hogan. – N. Y. : A Toughstone Book, 1995. – 155 p.
5. Ackerman R. *The Myth and Ritual School* / R. Ackerman. – Cambridge : Cambridge University Press, 1991. – 234 p.
6. Barthes R. *Mythologies* / R. Barthes/ selected and translated from French by Annette Lawers. – N. Y. : Hill and Wang, 2001. – 110 p.
7. Bopp J. *The Sacred Tree* / J. Bopp. - USA : Lotus Press, 2004. - 82 p.
8. Lacan J. *Les Quatre Concepts Fondamentaux de la Psychanalyse (Le Séminaire, livre XI: 1964)* / J. Lacan. – Paris : A.L.I., 2007. – 318 p.
9. Belekhova L. I. Conceptual Oxymoron: Cognitive Mechanisms of New Verbal Poetic Images Formation / L. I. Belekhova // *Search of (Non) Sense: Literary Semantics and the Related Fields and Disciplines* : Forth International Conference of IALS, (12–14 October 2006). – Krakow : Institute of English Philology, the Jagiellonian University of Krakow, Poland. – P. 14.
10. Шмид В. Нарратология / В. Шмид. – М. : Языки славянской культуры, 2003. – 312 с.
11. Rosenberg D. *World Mythology: An Anthology of the Great Myths and Epics* / D. Rosenberg. – Lincolnwood : Contemporary Publishing Group, 1994. – 587 p.
12. Volkova S. V. Reverse perspective as a narrative technique in Amerindian prosaic texts / S. V. Volkova // *Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The Journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava. Warsaw : De Gruyter Open. – Vol. 1 (1), June 2016. – P. 359-394. DOI : 10.1515/lart-2016-0008 ISSN 2453-8035.*

LIST OF REFERENCES

1. Volkova, S.V. (2015) *Mythologic Images in Modern Amerindian Prosaic Texts*, Kherson : Ailant, 340 p.
2. Gasparov, M.L., Kormilov, S.I., and Mahova, A.E (eds.), (2001) *Literary Encyclopedia of Terms and Notions* Moscow : SPK "Intelvan", 1595 p.
3. Dreese, D. N. (1999) *The Terrestrial and Aquatic Intelligence of Linda Hogan*, San Francisco : Sierra Club Books, pp. 11–23.
4. Hogan, L. *Dwellings* (1995) *A Spiritual History of the Living World*, N. Y. : A Toughstone Book, 155 p.
5. Ackerman, R. (1991) *The Myth and Ritual School*, Cambridge : Cambridge University Press, 234 p.
6. Barthes, R. (2001) *Mythologies* [selected and translated from the French by Annette Lawers], N. Y. : Hill and Wang, 110 p.
7. Bopp, J. (2004) *The Sacred Tree*, USA : Lotus Press, 82 p.
8. Lacan, J. (2007) *Les Quatre Concepts Fondamentaux de la Psychanalyse*, Le Séminaire, livre XI: 1964, Paris: A.L.I., 318 p.
9. Belekhova, L. I. (12–14 October 2006) 'Conceptual Oxymoron: Cognitive Mechanisms of New Verbal Poetic Images Formation', *Search of (Non) Sense: Literary Semantics and the Related Fields and Disciplines*, Proc. 4th International Conference of IALS, Krakow : Institute of English Philology, the Jagiellonian University of Krakow, Poland, p. 14.
10. Schmid, V. (2003) *Narratology*, V. Shmid (ed.), Moscow. : Yaziki slavanskoy kulturi,. – 312 p.
11. Rosenberg, D. (1994) *World Mythology: An Anthology of the Great Myths and Epics*, Lincolnwood: Contemporary Publishing Group, 587 p.
12. Volkova, S.V. Reverse perspective as a narrative technique in Amerindian prosaic texts, *Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The Journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava*, Warsaw: De Gruyter Open. Vol. 1 (1), June 2016. – p. 359-394. DOI: 10.1515/lart-2016-0008 ISSN 2453-8035.

Надійшла до редакції 10 січня 2017 р.